III. évfolyam. Jánosháza, 1909. április hó 3. 14. szám.

Jánosháza és Vidéke

Társadalmi és helyiérdekü hetilap.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évre 8 korona
Félévre 4 korona
Negyedévre 2 korona
Egyes szám ára 20 fillér.

Dr. MARTON ADOLF
felelős szerkesztő és kiadó.
NOVÁK PÁL
szerkesztő.

A lap szellemi részét illető közlemények és előfizetések a szerkesztőséghez intézendők
MEGJELENIK MINDEN SZOMBATON.
Nyilt-tér sora 40 fillér.
Hirdetések megegyezés szerint közöltetnek.

NYILT LEVÉL
a celldömölki járás főbirájához!

Tisztelt Főbiró Ur!

Régente, ha az ország határához közeledett az ellenség, akkor véres kardot szoktak végighordozni az országban. Igy akartak embereket toborozni, s igy adták a nép tudomására, hogy veszélyben a haza, — tehát mentsék meg a hazát.

A kulellenség ellen hamar csatasorba állitják a fegyverfoghatókat, hamar megfujják a harci riadót.

Most egy nagy ellenség pusztitja a hazát, a mely ellen nehezen védekezhetünk, és ez — a tube kulozis.

Talán jó lenne most is véres kardot hordoztatni a Kárpátoktól az Adriág, hogy a nép felébredjen a tespedésből a figyelmeztetésre s óvakodjék, védekezzék ez ellen a veszélyes betegség ellen!

Az állam a társadalmat hivta segitségül, a társadalom a sajtóhoz fordult. És e három hatalmas tényező vállvetve azon fáradozik, hogy az emberiség ne essék ezen hatalmos ellenség martalékául.

Főbiró Ur!

Évente 80 ezer embert ragad el az élők sorából ez a veszedelmes betegség. 80 ezer ember szép szám! A Nagy Széchenyi már 100 év előtt mondta, hogy: »oly kevesen vagyunk, hogy még az apagyilkosnak is meg kellene bocsátanunk.«

Csak a napokban küldött egy leiratott emiatt a tanfelügyelő a tanitókhoz, melyben anyagi áldozatra hivja fel már őket is.

Ön Főbiró Ur, a járásban a közigazgatás feje, a járás egészségügyének őre, a tuberkulozis ellen védekező egyesület elnöke, ezért fordulunk Önhöz.

Mint a járás feje, legyen a nép feje, legyen a nép atyja. Mutassa meg, győzze meg a népet arról, hogy törvényadta hatalmánál fogva a nép jótevője. Kissé paradoxnak látszik — a hatalmánál fogva a nép jótevője — legyen. Tényleg pedig ugy lesz, ha a törvény szigoru betüibe humanizmust és modernismust önt. Ha a járás minden egyes községének a jóletét akarja elősmozditani a hatalmával, akkor a nép atyja leend.

Hisz a csecsemő is, ha sir és mi reá kiáltunk, az még jobban sir, de ha lágy hangon, csititólag szólunk hozzá, lassankint elcsöndesül.

Az egész, egy kis hangmodulácio volt.

A tuberkulosis ellen védekező egyesület csak egy virágszálat kér a társadalom egyes tagjaitól, hogy megmenthesse a halál jegyeseit. Ön Főbiró Ur egy virágszál helyett egész csokrot fog adni azon egyesületnek, ha meghallgatja szavunk.

Tekintsen Jánosházára, s Jánosházának a sertéspiacára.

A város kellő közepén a sümegi utcában, a házak közé, szük helyre van beszoritva a sertéspiac.

Ez a sertéspiac tulajdonképen a Sümegi-utca, majdnem a Máriakert közepéig.

Az a piac inkább — érdekpiac — de nem sertéspiac. Két korcsma érdeke. Csak a korcsmaterem viszhangozzék a lármázók zajától, a mulatozók dalától — ez a fő. Kit érdekel az, vajjon a város kellő közepén egészségesügyellenes-e egy sertéspiac?

Csak az erszény legyen tele.

Kit érdekel az, hogy évente tuberkulózusban hányan pusztulnak el, a rossz egészségügyi viszonyok miatt, s a sertéspiacon garmadával van a tuberkulozis bacillus?

Csak a zseb duzzadjon a teli erszénytől.

Mit nekem Hekuba, mondja a becsali-csárdás, ha a közlekedés szerdán a sertéspiacon a sok kocsi összetorlódása miatt lehetetlen? Csak a vendéglőben legyen nagy a tolongás.

Kinek a feje fáj, ha szerdán azon a kis sertéspiacon a sok ember miatt könnyen megbokrosodnak a lovak s valakit elgázolnak?

Csak a zsebbe hulljon a sok bankó.

Város kellő közepén egy sertéspiac, a kultura hiányát árulja el.

Talán nincs itt kultura, kérdezheti valaki?

A kultura napfényének melege nem áradt még a népre?

A kultura fejlődését gátolja néha az érdek, az erőszak, a befolyás.

Sajnos ez, de igy van.

Hogy igy lehet ez, hogy igy van ez, mutatja azon szük helyre beékelt sertéspiac. Miféle szakértők lehettek azok, lehetnek azok, kik ezt megengedték, kik ezt elnézték, eltürték?

A mult században lehetséges volt, de ma nem lehet, nem szabad.

Ilyen anomália még, azon szük sertéspiacon a fatelep. Azon fatelep szégyenfoltja a jánosházai képviselőtestületnek.

Ha azon sertéspiac, a fateleppel együtt elkerül onnét és azon helyet befásitják, parkirozzák, akkor Jánosházának van egy kellemes kis üdülőhelye, kis oázist képez azon poros utca lakosainak. Élvezhetnek ozondus levegőt. Ha az egészségügy javitásán

itt is fáradozik, akkor a tuberkulozis ellen védekező egyesület innét egy virágszál helyett tényleg egész bokrétával kap, mert itt is kevesebben fognak elhalni tüdővészben.

Azt nem is tudjuk kiszámitani, elképzelni sem, hogy hányan szivták ott be azon betegség csiráját s hányan vitték el onnét a szülőföldükre s ott hullak el.

A kultura egy lépéssel előbbre menne.

A kultura a nép jólétét is mutatja majd.

Müvelt nemzet lehet gazdag, gazdag nemzet lehet müvelt.

Nem hisszük, hogy akadna szakértő, ki helyeselné ott a sertéspiacot, talán mosolyogna is, ha gunyból ráfognánk arra a kis helyre, hogy az a — sertéspiac, — még azt is mondaná:

„difficile est, satiram non scribere."

Dr. Marton Ádolf.

Az álattenyésztés.

A multban a gabonatermelés volt a nép legfőbb jövedelmi forrása. Korunkban azonban megváltoztak a viszonyok. Ma az állattartás a népek legnagyobb jövedelmi forrása. Az átalakulást a megváltozott táplálkozási rendszer idézte elő. Amig ugyanis a régi időben az emberek főtápláléka a kenyér volt és az állattartás csak terhe volt a gazdaságnak, addig ma a városi lakosság milliói a könnyen emészthető állati termékkel kényszerülnek táplálkozni s mivel a magyar mezőgazdaság lassan enged a kor követelményeinek, a hus, tej és vaj, szóval az összes állati eredetü élelmicikkek napról-napra drágulnak és ekképen az állattenyésztés fontosságát és jövedelmezőségét állandóan fokozzák.

Az állattenyésztés nagy közgazdasági jelentőségét felismerte Mason amerikai főkonzul is és washingtoni kormányok azt jelentette Berlinből, hogy a német nép jólétét nem az ipar, hanem az állattényésztés, meg a vele kapcsolatos modern mezőgazdaság emelte mai szinvonalára. Részemről hive vagyok Mason felfogásának és minden európai ország jövedelmi statisztikájából azt az eredményt olvasom ki, hogy az állattenyésztés a civilizált népek legnagyobb bevételi forrása, az összehasonlitó magyar statisztikai adatok alapján pedig arra a meggyőződésre jutottam, hogy az egész magyar nép összességének jólétét első sorban az állattenyésztés helyes fejlesztésével fokozhatjuk. Hasonlitsunk csak össze néhány számadatot a magyar nép jövedelméből:

Magyarországon van			szolgáltat korona értékben
Tehén	2,500.000	db.	250.000.000 tejben
szarvasmarha	5,800.000	»	350.000.000 hus élősulyban
Sertés	4,500.000	»	500.000.000 hus élősulyban
Baromfi	30,000.000	»	90.000.000 baromfi term.
Bányászat	—	—	100.000.000 bányat.-ben.
Ipar	—	—	300.000.000 ipart.-ben.

Ebből a néhány számadatból látható már, hogy a magyar állattenyésztés egyik-másik ága mai meglehetősen elmaradt állapotában többet jövedelmez, mint az összes iparágak együttvéve. A nyugateurópai államokban, pl. Németországban ez a viszony még feltönőbb. A németek állattenyésztése a mienknél sokkal fejlettebb lévén, a német állattenyésztés bruttóbevétele fölülmulja a német ipar bruttóbevételét és igaza van az amerikai Masonnak, hogy Németországot elsősorban álattenyésztése és modern mezőgazdasága teszi gazdaggá.

(Folyt. köv.)

TANÁCS.

Ne hidd, ha mondom, hogy szeretlek;
Hazug szó csüng az ajkamon,
Hiszen ma már a legtöbb férfi
Csábit, ha van rá alkalom.

Mig szép vagy s bájaid virulnak,
Addig neked áll a világ.
Bókolva lebzsel körülötted
S rajong érted az ifjuság.

De, ha az arcod halványul
S szemedben bágyad a sugár
Nyiló virágokat keresve
A léha nép is másut' jár.

Ne hidd, ha mondom, hogy szeretlek,
Mert én is csak olyan vagyok . . .
— Igazat csak égő szemem mond
S a fájó könny mely benn ragyog.

Novák Pál.

Heti krónika.

— **Kérelem.** *Április hó 1-én uj negyedév kezdődik, ezért kérjük a t. olvasóinkat, hogy az előfizetés megujitásáról gondoskodjanak. Kiváló tisztelettel a szerkesztőség.*

— **A biróválasztás epilogusa.** Röviden jeleztük már lapunkban, hogy a Jánosházán megejtett biróválasztás ellen a

TÁRCA

Quem Dii odere.* . . .

(Folytatás.)

A községnek azonban nem gyarapodott, sőt apadt a jövedelme s kénytelen volt utána nézni, hogy megszabaduljon terheinek egy részétől

Elhatározták tehát, hogy iskoláikat államositják.

De hát ehhez is épp elsőben sok pénz kell: uj épületek, tanitói lakások kellenek, mert már ugyis régen kellett volna az osztályok számát szaporitani.

Hol vegyenek pénzt?

Hol? Hát nincs ott az az áldott jó bank?

Nosza rajta, mennek a bankba pénzért!

»Mit akarnak? Pénz.? Mire? Arra a rongyos erdőre? Hiszen már ugyis tele van adóssággal, hogy azt sem futja a mi teher már rajta van!«

Megdermed a deputáció ezekre a szavakra. S mikor magához tér, elhatározza nyomban, hogy mennek föl a főfőhöz, a bankcsászárhoz.

Föl is mentek. Szépen végig is hallgatta őket, sőt le is ültette őket és szépen megmagyarázta nekik, hogy attól a megvénült erdőtől legtanácsosabb lesz megválniok szép szerével. Hisz ugyis eladná a bank. Aztán meg talán marad is igy a községnek egy pár forintja, de mindenesetre megszabadul az adósságtól. Különben pedig nagyon a figyelmükbe ajánlja, amiket mondott. Isten velük!

A mi embereink szépen hazamentek s előadták a dolgot. Persze hamar hire futott a faluban. A tanitó pedig, mikor meghallotta, hogy mi készül, azonnal sorra vette a falut;

Megmondtam nektek előre: ne vegyetek fel ott és olyan pénzt, mert azt még megkeserülitek! Nem hiába nézegették akkor annyit azt a gyönyörü szép erdőt! Hanem azt az erdőt el ne adjátok! Halálos vétek volna olyan népség kezére adni. Megbecsüljétek, amit apáitok tisztán hagytak rátok! El ne bitangoljátok! Mérhetetlen kincs van abban. Ez lesz még a ti megváltótok és a ti maradékaitoké. Ha eladjátok, meggyiljátok magatokat! Vegyetek rá amortizátiós kölcsönt a földhitelnél. A kölcsönből az egész adósságot gyönyörüen kifizethetitek s a maradék pénzből felépithetitek az iskolához szükséges uj épületeket. És még mindig marad annyi, hogy egy kisebb fafeldolgozó telepet állithattok fel. Itt az egész terv, aminek én már régen utánajártam. Tessék! Az erdőt pedig 25 részre parcellázzátok. A vénebb fákat kivágjátok és azonnal utána ültetitek. Igy még a ritkitással sem csináltok valami nagy kárt, sőt dupla hasznot, mert lesz pénzetek belőle s a hátramaradt idősebb fa erősebben nőhet. Ezzel pedig van fátok örökre, de van munkátok is. A fát feldolgozzátok. Itt a vasut, azon szállitjátok. A fa annyi hasznot hoz, hogy még meg is gazdagodik belőle a község. De ilyen népnek soha fel ne üljetek!«

A mi tanitónk izgatott éjjel-nappal. És mig először megnyugodott abban a gondolatban, hogy az erdőt eladják: lassanként mindig többen meg többen estek gondolkodóba. Addig-addig ment az izgatás, amig az eladás mindegyre jobban huzódott s a nép mindegyre jobban látta, hogy kik és mi van a dolog háta megett. Akkor aztán a község rögtön megindult a tanitó-kijelölte uton.

Ezalatt a bankcsászár is megsokalta a várakozást:

»Hát mi lesz már azzal az erdővel? Meg van-e már a vétel?«

*) Fölelet Király János „Panasz" cimü cikkére.

közönség fellebezéssel élt, mivel állitólag szabályellenesség fordult elő s a közönség egy részének a jelöltjét a választást vezető elnök nem is vette figyelembe. A fellebbezés folytán március 30-án a celldömölki járás főbirája Takátsh Márton megjelent városunkban, kihallgatta a bizalmi férfiakat, kik a választás napján a jegyző könyv aláirását is megtagadták, s mindenről jegyzőkönyvet vétetett fel. A döntés ez ügyben legközelebb már várható.

— **Rendkivüli közgyülés.** Az ujonnan alakult iparoskör hullámai átcsaptak már is a »Polgári körre«, melynek legutóbb tartott választmányi gyülésén felvetették azon kérdést, vajjon lehet-e a polgárikörnek alelnöke az iparoskörben elnök? Ha nem, ugy mondjon le. Mivel az alelnök ragaszkodott az álláshoz, és nem mondott le, a polgárikör elnöke levonta a konzekventiát és lemondott a 24 év óta viselt elnöki tisztségről, ezzel az egész tisztikart magával rántotta. Ez okból 10 tag április 4-én d. u. 4 órára rendkivüli közgyülés összehivására kérte fel a volt elnököt, melynek az egyetlen tárgya: az uj tisztikar választá a lesz. Elvárjuk, hogy a káltagok is minél számosabban megjelenjenek.

— **Egy megüresedett állás.** A jánosháza-vidéki takarékpénztár pénztárnoka Jaszofszky György, április hó 1-én végképmegvált azon állásától. Egy izben vezércikkben foglalkoztunk már vele, mikor is »magánjellegünek« deklarálta a lemondást s kölcsönös bizalomról tett emlitést a hozzánk beküldött nyilatkozatában. Mi audeatur altera pars elvénél fogva adtunk csak helyt, de észrevettük azon nyilatkozatban az őszintéség hiányát. A nyilatkozat alatt Jaszofszky neve volt. A hang Jákobé volt, de a test Ézsaué, igy mondá ezt hajdan Izsák. Most tudtuk meg a valót. Jaszofszky az ujonnnan megválasztott igazgatóval nem akart mint pénztárnok maradni. Ez már nyilt titok. Akkor hol a kölcsönös bizalom? Megmondjuk mi. O tempora, o mores!! A bucsuzás alkalmával egy cuppanós cwiki puszit adott egymásnak — a volt pénztárnok és ujonnan megválasztott igazgatósági tag.

— **Fizetés kiegészités.** A vallás és közoktatásügyi miniszter — annyi huza-vona után végre — Király János jánosházai tanitó fizetésének 1000 koronára való kiegészitése céljából évi 850 korona államsegélyt engedélyezett. Az államsegély kiutalásáról szóló rendelet már a kir. tanfelügyelőségnél van, ahonnét a napokban fogják megküldeni a celldömölki adóhivatalnak.

— **A járdák készitése.** Végre megkezdték a háztulajdonosok a járdák készitését, elég lassan ugyan és nehézkesen, de megkezdték. Elismerőleg kell szólanunk Erdődy Sándor gróf gazdatisztjéről, kik mint a gróf képviselői respektálják a képviselőtetület határozatát s példát mutatva a közönségnek a sümegi utcában levő grófi ház előtt már hozzáfogtak a járdák készitéséhez. Csak a többi hazak előtt is folytassák.

— **Vizsgálatok.** Járásunk főszolgabirája és járási főorvosa április 2-án megvizsgálták városunk összes vendéglőinek és nyilvános üzleteinek mellékhelyiségeit, raktárait. Törvényekbe, vagy rendeletekbe ütköző szabálytalanságot, hanyagságot nem észleltek.

— **Járvány E.-Hetyén.** A roncsoló toroklob (difteritis) járványszerüleg lépet fel E.-Hetyén.

— **Irtsuk a hernyókat.** Az elmult évben a kártékony hernyó és a vértetü a gyümölcsökben kiszámithatatlan károkat okozott, kiváltképen azért, mert a fák tulajdonosai a hernyóirtást egyáltalában nem, vagy csak felületesen teljesitették. A földmivelésügyi miniszter rendeletére a vármegye alispánja most szigoruan meghagyta, hogy a hernyóirtást a gazdáknak szoros kötelességévé tegyék. A hanyag vagy mulasztó gazdákat nemcsak megbirságolják, hanem a hernyóirtást a saját költségükre végeztetik. Márc. hava legalkalmasabb idő a hernyófészkek tojáscsomók és tojásgyürük leszedésére. Ne mulassza el egy gazda sem, hogy a gyümölcsfáit megtisztogassa.

— **A züllött gyermekek érdekében.** Az utóbbi időben ugy a fővárosban, valamint a vidéken is felette megritkultak a törvényszéki rovat azon hirei, melyek fiatal, valósággal még zsenge korban levő gyermekek által elkövetett büntettekről számoltak be. Hogy most javult a helyzet ez egyedül Országos Gyermekvédő Ligának köszönhető, mely rövid 3 évi fennállása óta máris 14.226 elhagyott gyermeket ménlett meg az elzüléstől és szeretettel karolván fel őket, a társadalom hasznos munkás elemeivé neveli fel. A Liga tehát méltán megérdemli, hogy a közönség őt emberbaráti törekvéseiben hathatósan támogassa, mert azt talán felesleges is bővebben fejtegetni, hogy a Ligának céljai elérésében jelentékeny anyagi eszközökre van szüksége. Az anyagi erők gyarapitásál célozza a Liga által most rendezett tárgysorsjáték is, melynek tervezete valósággal szenzációs, mert a kibocsájtott sorsjegyek mindegyike feltétlenül nyer és a legkisebb nyeremény is müvészi izléssel készült arany

---

»Dehogy van! Tele lármázta az egész falut a leggyatrább tanitó, hogy a világért el ne adják itt és ilyeneknek. Még amortizációba hajtja őket! . . .«

»U-ugy?«

»Igenis, ugy!«

»Jól van.«

Egy hónap mulva megkapta a község aláirva az állami iskola ügyében fölterjesztett szerződést; egyelőre eltekint a miniszter az ujabb épitkezésről és egyébb befektetéstől is. A tanitókat ezennel átveszi mind, s egyuttal mellékelte a tanitók kinevezési okmányát.

Ami tanitónk, ahogy fölbontja az okmányt: nagyot szédül vele a világ. Kinevezés és áthelyezés egyuttal. Áthelyezik Erzsébetfalvára.

Száz meg száz ember irigyelte, még helybeli kollégái is. De ő tudta, érezte, hogy ez a selyem-zsinór.

Ment Pontiustól Pilátusig: hogy ő nem akar áthelyezést, ő maradni akar. Lesajnálták:

»Köszönje meg, hogy ide került. Kitüntetést nem szoktak visszautasitani.«

Hiába volt minden. Ott ragadt Erzsébetfalván. De nem Eirta soká. Alig tudott kihuzni egy pár évet, meghalt.

Hát otthon mi történt azalatt?

Ha a község már észre nem tért volna is, észretért volna rögtön arra a hirre, hogy az iskolákat most egyszerre átlehetett venni s hogy azt az egy tanitót rögtön kiüzték a faluból. Miért nem tették át a többit? Kinyilott a nép szeme s bámulattal gondolt elüzött tanitójára.

Kétszeres erővel megindult a kijelölt nyomon való haladás. Amortizált kölcsönnel fedezték a kegyes bankot. Parcellázták az erdőt. Megindult a famunkálat, erdőértékesités s az egész község egész éven át annyi munkát nyert, hogy alig győzte. Óriási haszonnal zárult mindjárt az első év.

Közben megindult az elüzött tanitó visszaszerzése érdekében is a mozgalom. Hiába volt minden. Nagyon szivesen ragaszkodtak ahhoz a tanitóhoz: éppen olyan és éppen ő kellett Erzsébetfalvára.

Addig járta tanitó is, nép is a kálváriát, mig végre mégis hozzájuthatott a község imádott tanitójához. Csakhogy már akkor átokká vált a nép ajkán a visszaadásért mondani szándékozott köszönet s a tanitó iránt érzett hála kegyeletté: az imádott tanitónak halálhirét vették.

Összedugta fejét a falu. A szemek összevillantak, az ajkak összeszorultak a haragtól s csak annyit mondtak:

»Ha éppen olyan emberre volt ott szükség, ilyenre talán már még sincs. Itt mindörökre van!«

. . . Fekete lobogós vonat indult Erzsébetfalvára egy koporsóért . . .)

. . . Ott az erdő melletti dombon ujonnan készült kriptába ezernyi ember zokogása közt visznek le egy koporsót. Inteligens urak viszik: a volt tanitványok. Ők sem tudnak érzelmeiken uralkodni, egy pillanatig sem száraz a szemük.

A kripta felett hatalmas márványoszlop emelkedik. Valami van rávésve. Nem tudtam elolvasni . . . De mintha a Leonidás nevet láttam volna rajta . . .

*

. . . Barátom, tanitóvérem! Te talán jobban tudsz olvasni! Talán jobban tud olvasni a csüggedő szeme, különösen a kicsi sikertelenségen csüggedő fiatal szeme . . . Menj, ha csüggedsz és nézd még! Ott van a márvány-oszlop a szepesbélai dombon!

Sztrokay Lajos.

A legszebb husvéti ajándékok!!

divatkülönlegességek, ingek, nyakkendők, gallérok a legnagyobb választékban találhatók

Kántor Béla

divátáruházában JÁNOSHÁZÁN.

— vagy ezüsttárgy. A Liga ezeket a tárgyakat részben ajándékba kapta, részben pedig vásárolta s most sorsjáték keretében értékesíti. Senki sem ajándékoz és nem kockáztat tehát aki e sorsjegyekből vásárol és mégis elősegíti a Liga törekvéseit, mert minden e réven begyűlt fillér egy-egy megmentett kis lélek váltságdíja. A sorsjegyek ára darabonként 1 korona 50 fillér és kapható minden dohánytőzsdében.

Megtörtént. Mindennapos volt az uraságnál a szomszéd szatócs. Gyakran észrevették, hogy majd az egyik, majd a másik kis disztárgy hiányzik az asztalkáról, az iróasztalról. Gyanu nem volt senkire. Egyszer egy ügyes őrsvezető került azon helységbe. Az uraság jó áldomást igért, ha megtudná, ki az a házitolvaj. A kakas nem kukorékolt kétszer hajnalra, megtalálták a tolvajt. A mindennapos szatócs volt. Az uraság a biróság elé idéztette, mivel a legutóbb elveszett tárgy — egy levélnyomó nőikéz kanarai márványból, mit mint drága ereklyét őrzött. Eljött a tárgyalás-napja. A szatócs izgett-mozgott a tárgyalóteremben, hangosan beszélt az ártatlanságáról, az ő lakásán mást nem találtak azen levélnyomon kivül, mit ő véletlenül csusztatott a zsebébe, mert tetszett neki — s a feleségének a Szállikájának akarta megmutatni. Hát miért nem küldte vissza az uraságnak — kérdi az ügyvéd, ha nem akarta eltulajdonitani? Hát nem tudja azt, hogy tisztességes ember, ha üdegen lakáson az asztalon babrál is, de nem lop? Kérem, kérem hebegett a szatócs, ez gyanusitás, ez izgatás, ez lázitás ellenem, hamar ügyészség, — ez denunciál, engem az ártatlant, fogják el, zárják el. Jaj nekem timár — váltó, mit akarnak velem? (sir) nem csaltam soha, nem csaltam, nem zsaroltám soha, majd megyek, futok rohanok az ügyészségre. Az ügyvéd látva azon nyomorult vegődését, felkelt s ezt mondja: a vádtott beszámithatatlansága gyanus, inkább korlátolt és agylágyultnak látszik, mint normálisnak, a lopás büntette beigazolást nyert ugyan, de a felem uevében, mivel egy psychopatikus egyénnel van dolgunk — nem kivánom megbüntetést. — Fut, repül a szatócs hazá a Szállikájához, ki igy fogadta a Slajnikájat: »no vissza kell adni a levélnyomót«?

Szerkesztői üzenet.

C. Hosztót. A jövő héten hozzuk. Addig türelmet kérünk.

Gabona-árak.

— 1909. ruárcius 1-én. —

Salzberger Rudolf jelentése szerint:

Buza	12·50-12·60 korona.
Rozs	9·00- 9·10
Árpa	8·00- 8·20 »
Zab	8·50- 8·70 »
Bab	8·00- 8·00 »
Tengeri	8·50- 8·60 »

50 kilogrammonkint.

Iranyzat politikai viszvonyok következtében szillárd.

3000 öltöny raktáron. **FIGYELEM!!** 3000 öltöny raktáron.

Jánosháza legnagyobb és legolcsóbb bevásárlási forrása

CSEH KÁLMÁN ÉS FIA

kész férfi- és gyermek-ruha raktára. Jánosháza, Főtér és Sümegi-utca sarok.

Tisztelettel felhivjuk a n. é. közönség szives figyelmét a most megjelent tavaszi és nyári idényre való mindenféle szinü és olcsó férfi- és gyermekruha választékra, amely közül különösen figyelemreméltók a legujabb körgallérok és azután: **férfi zakó öltönyök 12 koronától feljebb. Fiu öltönyök 10 k. feljebb Körgallérok 15 k. feljebb Gyermek kosztümök 2 koronától feljebb.**

Külön rendelésre nagy választék mindennemü finom pamut és gyapju szövetekben. Kivánatra háznál is megjelenünk, dusan felszerelt minta gyüjteményünkkel. A rendelt munkára elsőrendü munkások. — Kitüntetett szabászat és munka.

A n. é. közönség figyelmét felhivjuk kirakatunk megtekintésére, ahol egyuttal a készruha árak is láthatók.

Tisztelettel

CSEH KÁLMÁN ÉS FIA.

Stock-Cognac Medicinal

szavatolt valódi borpárlat

CAMIS ÉS STOCK

gőzpárolótelepéből

BARCOLA.

Egyedüli Cognac-gőzfőzde állandó hivatalos vegyi ellenőrzés alatt.

Kapható Jánosházán: minden jobb üzletben.

MINDEN tekintetben nagyon kellemes és előnyös

HÁZISZER

A „DIANA-SÓSBORSZESZ“

Kapható: 40 fill. 1 és 2 koronás üvegekben

SINGER SÁNDOR

fűszerkereskedőnél

JÁNOSHÁZAN.

Vidéki megrendeléseket UTÁNVÉTELLEL a legpontosabban elintézek.

NYOMATOTT RUBIN SÁLAMON KÖNYVNYOMDÁJÁBAN, JÁNOSHÁZÁN.